

at tilbagebetalingsordningen strammes op.

Skyldige beløb inkl. tillægget skal betales senest 2 måneder efter kravets fremsættelse. Samtidig med at kravet rejses overfor støttemodtageren, sendes en meddelelse til skattemyndighederne om, at stipendiet for støtteåret, som er kontrolleret, er nedsat med kravet, og der anmodes om omberegning af skat for perioden. Overskydende skat kan herefter komme til udbetaling til den uddannelsessøgende, normalt før kravet på tilbagebetaling af for meget modtaget støtte forfalder til betaling.

Kan støttemodtageren ikke betale det hele straks, kan vedkommende vælge at betale gælden i afdrag over højst 12 måneder. Der vil så blive pålagt rente med samme procentsats som efter renteloven. Er der en restgæld efter 12 måneder, opkræves restbeløbet straks derefter.

Betales der ikke, vil det for meget udbetalte beløb blive søgt inddrevet gennem retslig inkasso, lønindeholdelse m.v. Gælden vil endvidere blive søgt modregnet i overskydende skat m.v. gennem Det Centrale Fordringsregister.

4. Serviceforbedringer

Den administrative omlægning vil ud over automatisering og effektivisering i sig selv indebære følgende væsentlige serviceforbedringer for de uddannelsessøgende:

- Den uddannelsessøgende skal kun ansøge ved uddannelsens start og i øvrigt give tilbagemelding, f.eks. ved ændret status og ved fravalg af klip.
- Der undgås situationer med evt. stop af støtteudbetalinger ved overgangen mellem to støtteår.
- Styrelsen leverer »forskudsmeddelelse« evt. »slutopgørelse«, og slutopgørelsen meddeles til skattemyndighederne, således at overskydende skat hurtigt kan komme til udbetaling.
- Statusændringerne er få og enkle.
- Styrelsen trækker skat af stipendieudbetalingerne, så restskat undgås.
- Den uddannelsessøgende regulerer selv uddannelsesstøtten efter egenindtægt ved fravalg af klip i løbet af året. Kalenderårets fribeløb er enkelt at beregne.

5. Økonomiske konsekvenser

De uddannelsessøgendes uddannelsesmæssige og indtægtsmæssige adfærd er med givne støtteregler i høj grad bestemmende for støtteudgifternes størrelse. Omvendt påvirker satser og regler adfærden på en sådan måde, at de økonomiske konsekvenser af større omlægninger er vanskelige at forudbedømme.

SU-reformen fra 1988 har således ført til meget kraftige udgiftsskred i forhold til, hvad der var forud-

set ved reformens vedtagelse. På dette tidspunkt blev merudgifterne ved reformen beregnet til 1,3 mia. kr. (i 1990-priser knap 1,4 mia. kr.). Uden de senere, modgående udgiftsbegrænsende regelændringer må det nu skønnes, at de samlede udgifter til reformen ville være nået op i størrelsesordenen 2,2 mia. kr. (1990-priser). De senere udgiftsbegrænsende foranstaltninger beløber sig til omtrent 400 mio. kr., heri indregnet besparelser, hvis formål har været at finansiere flere uddannelsespladser. Men i forhold til reformens forudsætninger er der stadig tale om et udgiftsskred på omkring 460 mio. kr. årligt.

De administrative omlægninger, der tænkes gennemført, er søgt udformet på en sådan måde, at yderligere udgiftsskred forebygges. Der er også blandt forslagene medtaget et forslag, der ud fra hidtidig indtægtsmæssig adfærd ville give besparelser, nemlig forslaget om nedtrækning af for meget udbetalt støtte fuldt i stipendiet og først derefter i studielånet. Besparelsen antages at udgøre omkring 94 mio. kr. på årsbasis, og 40 mio. kr. i 1990 i forbindelse med støtteudbetalinger i overgangsperioden 1. august - 31. december.

Forslaget i sig selv og forslagene i øvrigt om procenttillæg, afdragsordning osv. er imidlertid medtaget for at forebygge overskridelse af fribeløbsgrænserne, dvs. at besparelsen alt andet lige kan blive mindre end de beregnede 94 mio. kr. Der kan også blive tale om, at flere støttemodtagere udskyder anvendelsen af klip, dvs. at der opnås besparelser på kort sigt, men evt. merudgifter på længere sigt.

Hovedforslagene om ny beregning af indkomstgrundlag og fribeløb samt omlægning af støtteåret og den forenkledte foreløbige støttetildeling samt den automatiserede indkomstkontrol, antages ikke at få væsentlige samlede økonomiske konsekvenser.

Med de eksisterende regler kan støttemodtagere, som ikke får støtte i hele støtteåret, reelt oppebære fuld støtte i støtteperioden, uanset egenindkomsten, blot denne i det væsentligste er placeret uden for støtteperioden. En indkomstkontrol, der også omfatter perioder uden for støtteperioden, kunne derfor forventes at medføre besparelser. Erfaringen har imidlertid vist, at størrelsen af fribeløbet stort set ikke har nogen indflydelse på størrelsen af tildelt støtte, idet støtten for 97 pct.s vedkommende ydes med maksimumsbeløb. Dette vil sige, at de uddannelsessøgende i høj grad tilpasser deres egenindkomst til det maksimale fribeløb for at kunne oppebære maksimal uddannelsess støtte.

For at modvirke de evt. merudgifter på længere sigt og for at understøtte den tilsigtede studieeffektivisering i forbindelse med SU-reformen, fremsættes forslagene om begrænsning af den samlede støtteperiode